

31982R0510

8.3.1982

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 64/15

**NAŘÍZENÍ RADY (ESUO, EHS, Euratom) č. 510/82
ze dne 22. února 1982,
kterým se mění nařízení (ESUO, EHS, Euratom) č. 1860/76, kterým se stanoví pracovní řád zaměstnanců
Evropské nadace pro zlepšení životních a pracovních podmínek**

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 1365/75 ze dne 26. května 1975 o založení Evropské nadace pro zlepšení životních a pracovních podmínek ⁽¹⁾, a zejména na článek 17 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (ESUO, EHS, Euratom) č. 1860/76 ze dne 29. června 1976, kterým se stanoví pracovní řád zaměstnanců Evropské nadace pro zlepšení životních a pracovních podmínek ⁽²⁾, ve znění nařízení (ESUO, EHS, Euratom) č. 1238/80 ⁽³⁾,

s ohledem na návrh Komise,

vzhledem k tomu, že měnit pracovní řád přísluší Radě kvalifikovanou většinou na návrh Komise;

vzhledem k tomu, že zaměstnancům nadace a jejich právním nástupcům by měly být přiznány stejné dávky, pokud jde o nemocenské a úrazové pojištění a pojištění pro případ nemoci z povolání a důchodový systém, jaké jsou přiznány některým dočasným zaměstnancům Evropských společenství a jejich právním nástupcům, s výjimkou zvýšení důchodu stanoveného v článku 5 přílohy VIII služebního řádu úředníků Evropských společenství,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ESUO, EHS, Euratom) č. 1860/76 se mění takto:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 30.5.1975, s. 1.
⁽²⁾ Úř. věst. L 214, 6.8.1976, s. 24.
⁽³⁾ Úř. věst. L 127, 22.5.1980, s. 4.

1. v čl. 30 odst. 1 se poslední pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud však u zaměstnance vznikne nemoc z povolání nebo utrpí úraz při výkonu svých pracovních povinností, přísluší mu nadále plná odměna za práci po celou dobu jeho pracovní neschopnosti, až do doby, kdy mu je přiznán invalidní důchod stanovený článkem 41b.“;

2. v článku 36 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„V případě úmrtí poživatele důchodu se první odstavec vztahuje na důchod zemřelého.“;

3. v čl. 47 odst. 2 se doplňuje nová věta, která zní:

„a může také rozhodnout o omezení odstupného stanoveného v článku 11 přílohy VI na náhradu příspěvku stanoveného článkem 41h včetně složeného úroku s roční úrokovou sazbou 3,5 %.“;

4. nadpis kapitoly 6 v hlavě II se nahrazuje tímto:

„Dávky sociálního zabezpečení a důchody“;

5. v hlavě II se kapitola 6 dělí na

- oddíl A „Nemocenské a úrazové pojištění, dávky sociálního zabezpečení“ zahrnující články 38 až 41,
- oddíl B „Důchodový systém a odstupné“ zahrnující články 41a až 41h;

6. článek 38 se nahrazuje tímto:

„Článek 38

1. Za podmínek stanovených v pravidlech, na které odkazuje článek 1 přílohy V, jsou zaměstnanec, jeho manžel (manželka), děti a ostatní vyživované osoby ve smyslu odstavce 7

přílohy IV po dobu výkonu jeho práce a volna z důvodů nemoci pojištění pro případ nemoci až do výše 80 % vzniklých výdajů. V případě tuberkulózy, dětské obrny, rakoviny, duševních chorob a ostatních nemocí uznaných Komisí Evropských společenství jako srovnatelně závažných se sazba 80 % zvyšuje na 100 %.

Příspěvek vyžadovaný pro zajištění tohoto pojištění hradí z jedné třetiny zaměstnanec, tato částka však nesmí překračovat 2 % jeho základního platu, další dvě třetiny hradí nadace.

Pokud však lékařské vyšetření, kterému se zaměstnanec musí podrobit na základě článku 24, ukáže, že je nemocný nebo má tělesnou vadu, může ředitel rozhodnout o vyloučení vzniklých výdajů z náhrady výdajů stanovené v prvním pododstavci.

2. Prokáže-li zaměstnanec, že nemůže uplatnit nárok v rámci jiného systému sociálního zabezpečení, jsou mu nadále poskytovány dávky nemocenského pojištění stanovené v odstavci 1, aniž by musel platit příspěvky po dobu nejvýše šedesáti dnů po uplynutí smlouvy nebo po dobu trvání těžké a delší nemoci, která vznikla během jeho pracovního poměru.

3. Zaměstnanec, který zůstal zaměstnán v nadaci až do věku šedesáti let nebo je poživitelem invalidního důchodu, má nárok na dávky stanovené v odstavci 1 i po skončení pracovního poměru. Výše příspěvku se vypočte na základě důchodu.

Tyto dávky se vztahují také na osoby, které mají nárok na pozůstalostní důchod po smrti zaměstnance v pracovním poměru nebo zaměstnance, který zůstal v pracovním poměru v nadaci do věku šedesáti let, nebo po smrti osoby, která měla nárok na invalidní důchod. Výše příspěvku se vypočte na základě důchodu.

4. Následující osoby mají také nárok na dávky stanovené v odstavci 1, pokud nemohou být pojištěny v rámci jiného veřejného systému nemocenského pojištění:

— bývalý zaměstnanec, který je poživitelem starobního důchodu a skončil pracovní poměr v nadaci před dosažením věku šedesáti let,

— poživitel pozůstalostního důchodu z důvodu smrti bývalého zaměstnance, který skončil pracovní poměr v nadaci před dosažením věku šedesáti let.

Příspěvek se vypočte na základě důchodu bývalého zaměstnance, polovinu příspěvku hradí oprávněná osoba.

Osoba, která je poživitelem sirotčího důchodu, má nárok na dávky stanovené v odstavci 1 pouze na svou žádost. Příspěvek se vypočte na základě sirotčího důchodu.

5. Pokud celkové výdaje neuhrazené za každé období dvanácti měsíců překročí polovinu základního platu nebo důchodu zaměstnance, poskytne ředitel nadace se souhlasem účtárny mimořádnou náhradu, s přihlédnutím k rodinným poměrům dotyčné osoby, způsobem stanoveným v pravidlech uvedených v článku 1 přílohy V.

6. Oprávněná osoba oznámí částku všech náhrad, které může požadovat v rámci jiného povinného nemocenského pojištění pro sebe nebo pro osoby kryté jejím pojištěním.

Pokud celková částka náhrady výdajů, které by mohla obdržet, překročí částku náhrad stanovenou v odstavci 1, odečte se rozdíl od částky, která má být nahrazena na základě odstavce 1, s výjimkou náhrad získaných v rámci soukromého doplňkového systému nemocenského pojištění pokrývajících tu část výdajů, která se nehradí podle odstavce 1.“;

7. vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 38a

1. Za podmínek stanovených v pravidlech uvedených v článku 2 přílohy V je zaměstnanec po dobu výkonu své práce a volna z důvodů nemoci pojištěn pro případ nemoci z povolání a pracovního úrazu. Přispívá na náklady na pojištění proti nepracovním rizikům až do výše 0,1 % svého základního platu.

Pravidla upřesní, na které případy se nevztahuje pojištění.

2. Jsou zaručeny následující dávky:

a) v případě úmrtí:

Výplata jednorázové částky ve výši pětinasobku ročního základního platu zemřelého, vypočtené odkazem na měsíční částky platu obdržené během posledních dvanácti měsíců před nehodou, níže uvedeným osobám:

- manželovi (manželce) a dětem zemřelého zaměstnance v souladu ustanoveními dědického práva použitelnými na zaměstnance; částka k vyplacení manželovi (manželce) nesmí být nižší než 25 % paušální částky,
- neexistují-li osoby ve výše uvedené skupině, dalším potomkům v souladu s ustanoveními dědického práva použitelnými na zaměstnance,
- neexistují-li osoby v obou výše uvedených skupinách, příbuzným ve vzestupné přímé linii v souladu s ustanoveními dědického práva použitelnými na zaměstnance,
- neexistují-li osoby v žádné ze tří výše uvedených skupin, nadaci;

b) při trvalé plné invaliditě:

Výplata zaměstnanci jednorázové částky ve výši osminásobku ročního základního platu vypočtené na základě měsíčních platů zaměstnance obdržených za posledních dvanáct měsíců před nehodou;

c) při trvalé částečné invaliditě:

Výplata zaměstnanci části částky stanovené v písmenu b), vypočtené na základě tabulky stanovené v pravidlech uvedených v článku 2 přílohy V.

Za podmínek stanovených v uvedených pravidlech mohou být platby uvedené výše nahrazeny doživotním důchodem.

Dávky vyjmenované výše mohou být vypláceny navíc k dávkám stanoveným důchodovým systémem.

3. Kromě toho se za podmínek stanovených v pravidlech uvedených v článku 2 přílohy V nahrazují: výdaje na lékařské ošetření, léky, pobyt v nemocnici, chirurgické zákroky,

protézy, rentgenové snímky, masáže, ortopedická a klinická vyšetření, výdaje na dopravu nemocného a obdobné výdaje vzniklé jako důsledek úrazu nebo nemoci z povolání.

Tato náhrada se však uskuteční, pouze pokud částka vyplacená zaměstnanci na základě článku 38 nepokryje vzniklé výdaje.“

„Článek 40a

1. Na nadaci přecházejí, v mezích povinností vyplývajících pro ni z článku 40, práva zaměstnance nebo jeho právního nástupce na odškodnění vůči třetí osobě odpovědné za nehodu, která způsobila smrt zaměstnance.

2. Na Společenství přecházejí, v mezích povinností vyplývajících pro ně z článku 38 a 38a, práva zaměstnance nebo právního nástupce zaměstnance na odškodnění vůči třetí osobě odpovědné za nehodu, která způsobila smrt nebo zranění zaměstnance nebo osoby, na kterou se vztahuje toto pojištění.“

„Článek 41a

Zaměstnanec, který splnil alespoň deset let pracovního poměru, má nárok na starobní důchod. Bez ohledu na dobu pracovního poměru má nárok na starobní důchod, je-li starší šedesáti let.

Maximální výše starobního důchodu činí 70 % konečného základního platu v poslední platové třídě, ve které byl zaměstnanec alespoň jeden rok. Je vyplácena zaměstnanci po 35 letech pracovního poměru započtených v souladu s článkem 3 přílohy VI. Pokud je počet let pracovního poměru menší než 35, maximální částka důchodu se sníží poměrně.

Má-li zaměstnanec nárok na starobní důchod, zkracují se mu nároky na důchod v poměru k částkám zaplaceným v souladu s článkem 37 přílohy VI.

Částka starobního důchodu nesmí být nižší než 4 % životního minima ve smyslu článku 5 přílohy VI za každý rok pracovního poměru získaný v souladu s článkem 3 uvedené přílohy.

Nárok na starobní důchod vzniká dovršením šedesáti let.

Roky pracovního poměru uvedenými v prvním odstavci se rozumí ty roky, které splní jako zaměstnanec ve smyslu čl. 1 odst. 2, a zahrnují roky před 9. březnem 1982, pokud je zaměstnanec k tomuto dni stále v této funkci v pracovním poměru v nadaci.

Článek 41b

Zaměstnanec má nárok, za podmínek stanovených v kapitole III přílohy VI, na invalidní důchod v případě trvalé plné invalidity znemožňující mu plnění povinností v nadaci.

Pokud invalidita vyplývá z úrazu při plnění pracovních povinností nebo v souvislosti s ním, z nemoci z povolání nebo z obětavého činu v obecně prospěšném zájmu nebo v důsledku toho, že zaměstnanec nasadil svůj život, aby zachránil život člověka, činí invalidní důchod 70 % posledního základního platu zaměstnance.

Pokud je invalidita zapříčiněna jinak, rovná se výše invalidního důchodu, vypočteného na základě posledního základního platu, výši starobního důchodu, na kterou by měl zaměstnanec nárok ve věku 65 let, pokud by zůstal v pracovním poměru až do tohoto věku.

Invalidní důchod nesmí být nižší než 120 % životního minima vymezeného v článku 5 přílohy VI.

Způsobí-li si zaměstnanec invaliditu úmyslně, může ředitel rozhodnout, že zaměstnanec obdrží pouze odstupné stanovené v článku 11 přílohy VI.

Článek 41c

Vdova po zaměstnanci nebo po bývalém zaměstnanci má za podmínek stanovených v kapitole IV přílohy VI nárok na vdovský důchod.

Měsíční částka vdovského důchodu náležející vdově po zaměstnanci, který zemřel v průběhu trvání pracovního poměru nebo během volna z důvodu vojenské služby, činí 35 % základního měsíčního platu pobíraného zaměstnancem a nesmí být nižší než životní minimum vymezené v článku 5 přílohy VI.

Článek 41d

1. Zemře-li zaměstnanec nebo poživatel starobního nebo invalidního důchodu, aniž by zanechal manželku, která by

měla nárok na vdovský důchod, mají vyživované děti ve smyslu článku 7 přílohy IV nárok na sirotčí důchod v souladu s článkem 20 přílohy VI.

2. Stejný nárok na důchod mají děti, které splňují výše uvedené podmínky, v případě smrti nebo nového sňatku manželky, která má nárok na vdovský důchod stanovený článkem 41c.

3. Zemře-li zaměstnanec nebo poživatel starobního nebo invalidního důchodu, aniž by byly splněny podmínky stanovené v odstavci 1, mají jeho vyživované děti ve smyslu článku 7 přílohy IV nárok na sirotčí důchod v souladu s podmínkami uvedenými v článku 20 přílohy VI. Výše tohoto důchodu se však rovná polovině důchodu vypočteného podle uvedeného článku.

4. Každé dítě vyživované ve smyslu článku 7 přílohy IV zaměstnancem, jehož manžel (manželka), který nebyl zaměstnancem nadace, zemřel, má nárok na sirotčí důchod ve výši dvojnásobku částky příspěvku na vyživované dítě.

Článek 41e

Osoby, které mají nárok na starobní důchod získaný ve věku šedesáti let nebo později nebo na invalidní nebo vdovský důchod, mají nárok na rodinné přídatky upřesněné v článcích 6, 7 a 8 přílohy IV. Příspěvek na domácnost se vypočte na základě důchodu příjemce.

Částka příspěvku na vyživované dítě náležející osobě, která má nárok na vdovský důchod, činí dvojnásobek částky příspěvku stanoveného v článku 7 přílohy IV.

Osoby, které mají nárok na sirotčí důchod, mají za podmínek stanovených v článku 8 přílohy IV nárok na příspěvek na vzdělání.

Článek 41f

Platby a dávky stanovené články 41b až 41c se zastavují, pokud se dočasně zastavují výplaty příjmů z pracovního poměru zaměstnanců na základě pracovního řádu zaměstnanců nadace.

Článek 41g

Důchody se vyměřují na základě platových tabulek platných prvního dne v měsíci vzniku nároku.

Podléhají opravnému koeficientu vyššímu, rovnajícimu se nebo nižšímu než 100 % v závislosti na životních podmínkách v zemi bydliště poživatele důchodů; tento koeficient se rovná koeficientu stanovenému Radou Evropských společenství na základě článku 64 a čl. 65 odst. 2 služebního řádu úředníků Evropských společenství.

Důchody podléhají stejným úpravám, o jakých rozhodne Rada Evropských společenství s ohledem na důchody úředníků Společenství.

Důchody jsou vypláceny v měnách vyjmenovaných v článku 38 přílohy VI na základě směnných kurzů uvedených v článku 63 služebního řádu úředníků Evropského společenství.

Článek 41h

Zaměstnanci přispívají jednou třetinou na financování tohoto důchodového systému. Příspěvek každého zaměstnance činí 6,75 % jeho základního platu, k opravnému koeficientu podle článku 3 přílohy IV se nepřihlíží. Příspěvek se měsíčně odečítá z platu zaměstnance a zapisuje se jako příjem do oddílu Komise v obecném rozpočtu Evropských společenství.

Pokud jde o výplatu dávek v rámci tohoto důchodového systému, přeneše ředitel nadace své pravomoci na správní orgán, který je odpovědný za stanovení a výplatu důchodů bývalým úředníkům Komise Evropských společenství. Tyto dávky jsou hrazeny z rozpočtu Evropských společenství.“;

8. příloha I se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA I

SLOŽENÍ A ČINNOST VÝBORU ZAMĚSTNANCŮ A VÝBORU PRO OTÁZKY INVALIDITY

KAPITOLA I

Výbor zaměstnanců

Článek 1

Výbor zaměstnanců se skládá z členů a případně jejich náhradníků, jejichž funkční období je dvouleté. Nadace však může stanovit kratší funkční období, které nesmí být kratší než jeden rok.

Podmínky pro volby do výboru zaměstnanců stanoví valná hromada zaměstnanců v odpovídajícím místě zaměstnání. Hlasování je tajné.

Složení výboru zaměstnanců musí být takové, aby bylo zajištěno zastoupení všech kategorií zaměstnanců.

K platnosti voleb do výboru zaměstnanců je třeba účasti alespoň dvou třetin zaměstnanců oprávněných volit. Není-li však této účasti dosaženo, stačí k platnosti druhého kola voleb nadpoloviční účast oprávněných zaměstnanců.

Povinnosti vykonávané členy výboru zaměstnanců a zaměstnanci jmenovanými do orgánů zřízených nadací jsou považovány za součást jejich obvyklého zaměstnání. Výkon těchto funkcí nesmí být dotyčné osobě na újmu.

KAPITOLA II

Výbor pro otázky invalidity

Článek 2

Výbor pro otázky invalidity se skládá ze tří lékařů: jednoho jmenovaného nadací, druhého jmenovaného dotyčným zaměstnancem a třetího jmenovaného vzájemnou dohodou těchto dvou lékařů.

Nejmenuje-li zaměstnanec lékaře, jmenuje lékaře předseda Soudního dvora Evropských společenství.

Nedojde-li k dohodě o jmenování třetího lékaře do dvou měsíců od jmenování druhého lékaře, jmenuje jej předseda Soudního dvora Evropských společenství na žádost jedné ze zúčastněných stran.

Článek 3

Vydaje vzniklé v souvislosti s činností Výboru pro otázky invalidity hradí nadace.

Pokud lékař jmenovaný dotyčným zaměstnancem nemá bydliště v místě zaměstnání zaměstnance, nese zaměstnanec náklady na dodatečné poplatky s výjimkou výdajů na jízdné 1. třídy, které nahradí nadace.

Článek 4

Zaměstnanec může Výboru pro otázky invalidity předložit všechny zprávy nebo osvědčení jeho ošetřujícího lékaře nebo praktických lékařů, které konzultoval.

Závěry výboru jsou sděleny nadaci a dotyčnému zaměstnanci.

Činnost výboru je tajná.“

Článek 2

Zaměstnanec v pracovním poměru v nadaci má ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost možnost zvolit si, zda se na něj má nadále vztahovat systém sociálního zabezpečení původně stanovený článkem 38 nařízení (ESUO, EHS, Euratom) č. 1860/76, pokud se na něj vztahoval, nebo zda se zapojí do nového systému stanoveného v tomto nařízení. Tato volba musí být uskutečněna do tří měsíců po dni vstupu tohoto nařízení v platnost a jednou provedenou volbu nelze vzít zpět. Systém původně stanovený v rámci článku 38 nařízení (ESUO, EHS, Euratom) č. 1860/76 zůstává použitelný na období předcházející volbě zaměstnance a poté, pokud nebyla uskutečněna volba, na uvedené tříměsíční období, ledaže si zaměstnanec nemohl zvolit v důsledku okolností nezávislých na jeho vůli.

9. doplňují se nové přílohy:

příloha V „Pojištění pro případ nemoci, úrazů a nemocí z povolání“ a příloha VI „Důchodový systém“.

Tyto přílohy jsou obsaženy v přílohách 1 a 2 k tomuto nařízení.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropských společenství.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 22. února 1982.

Za Radu

předseda

L. TINDEMANS

PŘÍLOHA 1

„PŘÍLOHA V

POJIŠTĚNÍ PRO PŘÍPAD NEMOCI, ÚRAZU A NEMOCI Z POVOLÁNÍ*Článek 1*

1. Do společného systému nemocenského pojištění orgánů Evropských společenství jsou zapojeni zaměstnanci nadace a osoby, které splňují podmínky stanovené v čl. 38 odst. 2, 3 a 4 pracovního řádu pro zaměstnance nadace.
2. Na výše uvedené zaměstnance a osoby a na jejich právní nástupce se vztahují pravidla týkající se nemocenského pojištění pro úředníky Evropských společenství.

Článek 2

Na zaměstnance nadace se vztahují pravidla týkající se nemocenského pojištění pro případ úrazu a nemoci z povolání pro úředníky Evropských společenství.

Pokud jde o stanovení nároků vyplývajících z uvedených pravidel pro zaměstnance, kteří utrpěli úraz nebo byli postiženi nemocí z povolání, přeneše ředitel nadace své pravomoci na správní orgán odpovědný za stanovení takových nároků s ohledem na úrazy a nemoci z povolání úředníků Evropských společenství.

Evropská společenství zajistí zaměstnancům nadace a jejich právním nástupcům výplatu dávek stanovených těmito pravidly.“

PŘÍLOHA 2

„PŘÍLOHA VI

DŮCHODOVÝ SYSTÉM

KAPITOLA I

Článek 4

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Ukáže-li lékařské vyšetření provedené před nástupem zaměstnance, že zaměstnanec je nemocen nebo invalidní, může ředitel rozhodnout o přiznání zaměstnanci zaručených dávek vyplývajících z této invalidity nebo nemoci až po 5 letech ode dne jeho nástupu do zaměstnání v nadaci.

Zaměstnanec, který je po ukončení pracovního poměru v nadaci znovu v nadaci zaměstnán, získává nový nárok na důchod.

Může požadovat, aby pro účely vyměření nároku na starobní důchod bylo vzato v úvahu celé období zaměstnání v nadaci, pokud vrátí všechny částky, které mu byly vyplaceny na základě článku 11 nebo které obdržel jako starobní důchod včetně složených úroků s roční úrokovou sazbou 3,5 %.

KAPITOLA II

STAROBNÍ DŮCHOD A ODSUPNÉ

Oddíl 1

Starobní důchod

Článek 2

Článek 5

Starobní důchod se vyměřuje na základě celkového počtu započítatelných let pracovního poměru získaných zaměstnancem. Každý rok pracovního poměru, který se vezme v úvahu za podmínek stanovených v článku 3, se přičte jako započítatelný, každý celý měsíc jako jedna dvanáctina započítatelného roku pracovního poměru.

Životní minimum pro účely vyměření důchodových dávek odpovídá základnímu platu zaměstnance v platové třídě D4 v prvním stupni.

Nejvyšší počet započítatelných let pracovního poměru, ke kterým se přihlíží pro vyměření nároku na starobní důchod, činí 35.

Článek 6

Článek 3

Pro účely vypočtení započítatelných let pracovního poměru ve smyslu čl. 2 prvního odstavce se vezme v úvahu:

- délka pracovního poměru zaměstnance počítaná od 9. března 1982 a čas strávený ve vojenské službě po uvedení dne, pokud zaměstnanec během doby služby platil stanovené příspěvky;
- doba, která se vezme v úvahu pro starobní důchod, v souladu s čl. 10 odst. 2, pokud byla zaplacená pojistně matematická protihodnota nebo vrácené částky stanovené v uvedeném článku.

Pojistně matematická protihodnota starobního důchodu nesmí být menší než částka, kterou by zaměstnanec obdržel, pokud by se na něho vztahoval článek 11.

Pokud je pojistně matematická protihodnota starobního důchodu stanovená podle výše uvedených ustanovení nižší než tato částka, obdrží zaměstnanec starobní důchod, jehož pojistně matematická protihodnota se rovná částce stanovené v prvním odstavci.

Článek 7

„Pojistně matematickou protihodnotou starobního důchodu“ se rozumí kapitálová hodnota dávek náležejících zaměstnanci, vypočtená odkazem na nejnovější tabulky úmrtnosti sestavené rozpočtovými orgány Evropských společenství, uvedené v článku 32, na základě roční úrokové sazby 3,5 %.

Článek 8

Skončí-li zaměstnanec pracovní poměr před dosažením věku šedesáti let, může požadovat, aby výplata jeho starobního důchodu byla

- odložena do prvního dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém dosáhl věku šedesáti let,
- nebo aby začal být vyplácen ihned, pokud dosáhl alespoň věku padesáti let. V tom případě se starobní důchod snižuje o částku vypočtenou podle věku úředníka v době začátku výplaty důchodu podle následující tabulky:

Vztah mezi předčasným vyplácením starobního důchodu a starobním důchodem ve věku šedesáti let

Věk předčasného odchodu do důchodu	Koeficient
50	0,50678
51	0,53834
52	0,57266
53	0,61009
54	0,65099
55	0,69582
56	0,74508
57	0,79936
58	0,85937
59	0,92593

Článek 9

Nárok na starobní důchod vzniká první dnem kalendářního měsíce, který následuje po měsíci, za nějž má zaměstnanec z úřední moci nebo na vlastní žádost nárok na uvedený důchod.

Článek 10

1. Zaměstnanec, který ukončí svůj pracovní poměr v nadaci, aby nastoupil do služby ve státní správě nebo ve vnitrostátní nebo mezinárodní organizaci, a který uzavře s nadací dohodu, je

oprávněn nechat si převést pojistně matematickou protihodnotu svého nároku na starobní důchod v nadaci do důchodového fondu této státní správy nebo organizace.

2. Zaměstnanec, který po odchodu ze služby ve státní správě nebo ve vnitrostátní nebo mezinárodní organizaci nebo podniku nastoupí do pracovního poměru v nadaci, může po uplynutí zkušební doby stanovené článkem 25 pracovního řádu vyplatit nadaci

- pojistně matematickou protihodnotu nároku na starobní důchod, který získal ve státní správě nebo ve vnitrostátní nebo mezinárodní organizaci nebo podniku, nebo
- částku, která mu byla vrácena z důchodového fondu státní správy, organizace nebo podniku ke dni skončení pracovního poměru.

V tom případě stanoví orgán příslušný pro výplatu starobních důchodů s ohledem na platovou třídu a stupeň původního zařazení zaměstnance počet započítatelných let pracovního poměru, které jsou mu započteny v rámci nynějšího důchodového systému, na základě pojistně matematické protihodnoty nebo vrácených částek.

Možnost uvedená v prvním pododstavci je otevřená též zaměstnancům, kteří nastoupili do pracovního poměru před 9. březnem 1982, pro nároky na důchod odpovídající délce jejich pracovního poměru v nadaci před uvedeným dnem. Počet započítatelných let pracovního poměru se však stanoví na základě platové třídy a stupně, do které byl zařazen dne 9. března 1982.

Oddíl 2**Odstupné****Článek 11**

1. Zaměstnanec mladší šedesáti let, který ukončí pracovní poměr z jiných důvodů, než je smrt nebo invalidita, a který nemá nárok na starobní důchod a nevztahuje se na něj čl. 10 odst. 1, má po skončení pracovního poměru nárok na výplatu:

- a) částek odečtených z jeho základního platu jako příspěvky na důchody včetně složených úroků s roční úrokovou sazbou 3,5 %;
- b) pokud jeho pracovní poměr nebyl ukončen na základě článku 47 pracovního řádu, odstupného odpovídajícího skutečné délce jeho pracovního poměru, vypočteného na základě jednapůlnásobku částky posledního měsíčního platu za každý

rok pracovního poměru. Za skutečně odsloužená léta pracovního poměru se považují také dřívější započitatelná léta pracovního poměru vypočtená v souladu s čl. 10 odst. 2 druhým pododstavcem;

- c) celkové částky zaplacené nadaci v souladu s čl. 10 odst. 2, pokud uvedená částka odpovídá dobám před 9. březnem 1982, a jedné třetiny uvedené částky za doby po uvedeném dni včetně složených úroků s roční úrokovou sazbou 3,5 %.

2. Odstupné uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c) se snižuje o částky vyplacené na základě článku 37.

KAPITOLA III

INVALIDNÍ DŮCHOD

Článek 12

S výhradou článku 1 má zaměstnanec ve věku mladším než šedesát pět let, kterého kdykoli v době získání nároku na důchod Výbor pro invaliditu zřízený v příloze I uzná za osobu s úplnou trvalou invaliditou a který musí z tohoto důvodu ukončit pracovní poměr v nadaci, po dobu trvání pracovní neschopnosti nárok na invalidní důchod podle článku 41b pracovního řádu.

Invalidní a starobní důchod nesmějí být vyplaceny současně.

Článek 13

Nárok na invalidní důchod vzniká dnem následujícím po dni, kdy končí pracovní poměr dotyčného zaměstnance na základě článků 45 a 46 pracovního řádu.

Článek 14

Ředitel může kdykoli požadovat důkaz, že poživatel invalidního důchodu ještě splňuje požadavky na vyplácení tohoto důchodu. Zjistí-li Výbor pro otázky invalidity, že tyto požadavky již nesplňuje, nárok na důchod zaniká.

Není-li dotyčná osoba znovu zaměstnána v nadaci, obdrží odstupné stanovené v článku 11 vypočtené na základě skutečně splněné doby pracovního poměru.

Článek 15

Pokud je zaměstnanec, který pobírá invalidní důchod, znovu zaměstnán v nadaci, započítává se doba, po kterou tento důchod pobíral, pro účely vyměření jeho starobního důchodu, aniž by byl povinen doplatit příspěvky.

KAPITOLA IV

POZŮSTALOSTNÍ DŮCHOD

Článek 16

Pokud zaměstnanec zemře během trvání pracovního poměru nebo v době volna z důvodů vojenské služby, má jeho vdova nárok, pokud manželství trvalo alespoň jeden rok v době úmrtí a s výhradou článků 1 a 21, na vdovský důchod ve výši 35 % posledního měsíčního základního platu zaměstnance, který nesmí být nižší než životní minimum vymezené v článku 5.

Podmínka délky trvání manželství uvedená v prvním odstavci se nepoužije, pokud má zaměstnanec z tohoto nebo z dřívějších manželství jedno nebo více dětí, za předpokladu, že vdova se o tyto děti stará nebo starala, nebo pokud smrt byla způsobena postižením nebo nemocí v důsledku výkonu jeho pracovních povinností nebo nehody.

Článek 17

Pokud bývalý zaměstnanec pobíral starobní důchod, má jeho vdova, pokud manželství trvalo alespoň jeden rok, když skončil pracovní poměr v nadaci, a s výhradou článku 21 nárok na vdovský důchod ve výši 60 % starobního důchodu, který její manžel pobíral v době úmrtí. Minimální vdovský důchod činí 35 % posledního základního měsíčního platu zaměstnance a nesmí být menší než životní minimum vymezené v článku 5; částka vdovského důchodu nesmí být v žádném případě vyšší než částka starobního důchodu, který pobíral manžel v době úmrtí.

Podmínka délky trvání manželství uvedená v prvním odstavci se nepoužije, pokud má zaměstnanec z manželství uzavřeného před

skončením pracovního poměru jedno nebo více dětí, za předpokladu, že vdova se o tyto děti stará nebo starala.

Článek 18

Vdova po bývalém zaměstnanci, který skončil pracovní poměr před dosažením věku šedesáti let a požádal o odložení vyplácení starobního důchodu až k prvnímu dni měsíce následujícího po měsíci, v němž dosáhne věku šedesáti let, má nárok, pokud manželství trvalo alespoň jeden rok, když skončil pracovní poměr v nadaci, a s výhradou článku 21 na vdovský důchod ve výši 60 % starobního důchodu, který by její manžel pobíral ve věku šedesáti let. Minimální vdovský důchod činí 35 % posledního základního měsíčního platu zaměstnance; částka vdovského důchodu však nesmí být v žádném případě vyšší než částka starobního důchodu, na který by měl zaměstnanec nárok ve věku šedesáti let.

Podmínka délky trvání manželství uvedená v prvním odstavci se nepoužije, pokud má zaměstnanec z manželství uzavřeného před skončením pracovního poměru jedno nebo více dětí, za předpokladu, že vdova se o tyto děti stará nebo starala.

Článek 19

Pro účely článků 17 a 18 se podmínka délky trvání manželství nepoužije, pokud manželství, i když bylo uzavřené po skončení pracovního poměru úředníka, trvalo alespoň 5 let.

Článek 20

1. Sirotčí důchod stanovený v čl. 41d odst. 1 pracovního řádu činí pro první dítě osm desetin vdovského důchodu, na který by vdova měla nárok, přičemž ke snížení podle článku 25 se nepřihlíží.

Sirotčí důchod nesmí být nižší než životní minimum vymezené v článku 5, s výhradou článku 21.

2. Důchod se zvyšuje za každé druhé a další vyživované dítě o částku rovnající se dvojnásobku příspěvku na vyživované dítě.

3. Celková částka důchodu a příspěvku uvedeného v odstavci 2 se rozděluje rovným dílem mezi oprávněné osiřelé děti.

Článek 21

Zanechá-li zaměstnanec vdovu a současně osiřelé děti z dřívějšího manželství nebo jiné právní nástupce, celkový důchod vyměřený jako by šlo o vdovu, která všechny tyto osoby vyživuje, se rozděluje mezi různé dotyčné osoby v poměru k důchodům, které by byly vypláceny oprávněným skupinám, kdyby byly posuzovány samostatně.

Zanechá-li zaměstnanec osiřelé děti pocházející z různých manželství, celkový důchod vyměřený jako by šlo o děti z jednoho manželství, se rozděluje mezi různé dotyčné osoby v poměru k důchodům, které by byly vypláceny oprávněným skupinám, kdyby byly posuzovány samostatně.

Pro účely vypočtení tohoto rozdělení jsou vyživované děti ve smyslu článku 7 přílohy IV z dřívějšího manželství některého z manželů zahrnuty do skupiny dětí z manželství zaměstnance.

V případě uvedeném v druhém odstavci jsou příbuzní ve vztupné přímé linii, kteří jsou považováni za vyživované osoby ve smyslu čl. 7 odst. 4 přílohy IV, ve stejném postavení jako vyživované děti a pro účely výpočtu rozdělení jsou zahrnuti do skupiny potomků.

Článek 22

Zvláštním rozhodnutím orgánu uvedeného v článku 41h pracovního řádu může být důchod vyměřený na základě článku 16 přiznán vdovci po zaměstnankyni, která zemřela ve službě, pokud prokáže, že nemá vlastní příjem a že je po smrti manželky trvale neschopný výkonu výdělečné činnosti z důvodů invalidity nebo těžké nemoci.

Článek 41e pracovního řádu se použije obdobně.

Vyplácení důchodu se zastaví, uzavře-li vdovec nové manželství.

Článek 23

Právní nástupci zemřelého zaměstnance vymezení v této kapitole obdrží odstupné stanovené v článku 11.

V případě úmrtí zaměstnance, který nezanechá pozůstalé, jež by měli nárok na pozůstalostní důchod, obdrží dědici odstupné stanovené v článku 11.

Odstupné se však snižuje o částky vyplacené na základě článku 37.

Článek 24

Nárok na pozůstalostní důchod vzniká prvním dnem měsíce, který následuje po měsíci úmrtí zaměstnance. Pokud je z důvodu smrti zaměstnance nebo poživatele důchodů provedena platba podle článku 36 pracovního řádu, vzniká nárok prvním dnem čtvrtého měsíce po měsíci úmrtí.

Nárok na výplatu pozůstalostního důchodu zaniká na konci kalendářního měsíce, ve kterém poživatel důchodu zemřel nebo přestal splňovat požadavky pro vyplácení důchodu.

Článek 25

Pokud je věkový rozdíl mezi zemřelým zaměstnancem a jeho manželkou (manželkou) po odečtení doby manželství větší než deset let, snižuje se pozůstalostní důchod, vyměřený v souladu s předchozími ustanoveními, za každý celý rok věkového rozdílu o:

- 1 % pro roky mezi 10 a 20,
- 2 % pro roky od 20 až do, ale bez 25,
- 3 % pro roky od 25 až do, ale bez 30,
- 4 % pro roky od 30 až do, ale bez 35,
- 5 % pro roky od 35 a výše.

Článek 26

Nárok vdovy na vdovský důchod zaniká uzavřením nového manželství. Pokud není použitelný čl. 41d odst. 2 pracovního řádu, má nárok na okamžitou výplatu jednorázové částky ve výši dvojnásobku roční výše vdovského důchodu.

Článek 27

Rozvedená manželka zaměstnance má při jeho smrti nárok na vdovský důchod vymezený v této kapitole, pokud nebyla rozsudkem o rozvodu prohlášena za jedinou vinnou. Nárok rozvedené manželky zaniká, pokud před smrtí bývalého manžela uzavře nové manželství. Článek 26 se použije, uzavřeli-li nové manželství po smrti svého bývalého manžela.

Článek 28

Pokud rozvedený zaměstnanec, který uzavře nové manželství, zanechá vdovu mající nárok na vdovský důchod, rozděljuje se vdovský důchod podle délky každého manželství mezi rozvedenou znovu neprovdanou manželku a vdovu, pokud rozvedená manželka nebyla prohlášena rozsudkem o rozvodu za jedinou vinnou. Částka, na kterou má nárok rozvedená manželka, jestliže se znovu neprovdala, nesmí být větší než výše výživného, které je jí přiznáno rozsudkem.

Pokud některá z osob, které mají nárok na důchod, zemře nebo se vzdá svého podílu, připočte se její podíl k podílům ostatních, ledaže nárok přechází podle čl. 41d odst. 2 pracovního řádu na osiřelé děti.

Snížení z důvodů věkového rozdílu stanovené v článku 25 se uplatňuje odděleně od důchodů rozdělených v souladu s tímto článkem.

Článek 29

Pokud rozvedené manželce zaniká nárok na důchod podle článku 35, vyplatí se celý důchod vdově, pokud není použitelný čl. 41d odst. 2 pracovního řádu.

KAPITOLA V

FINANCOVÁNÍ DŮCHODOVÉHO SYSTÉMU

Článek 30

Z platu se pokaždé odečte příspěvek na důchodový systém stanovený v článkách 41a až 41h pracovního řádu a v jeho příloze VI.

Článek 31

Řádně odečtené příspěvky nemohou být požadovány zpět. Příspěvky, které byly odečteny nesprávně, nezakládají nárok na důchod; vracejí se bez úroků na žádost zaměstnance nebo jeho právního nástupce.

Článek 32

Při výpočtu pojistně matematických hodnot stanovených v této příloze se používají tabulky úmrtnosti a invalidity a předpisy o očekávaném pohybu platů přijaté rozpočtovými orgány Evropských společenství na základě článku 39 přílohy VIII služebního řádu úředníků Společenství.

KAPITOLA VI

STANOVENÍ NÁROKŮ ZAMĚSTNANCŮ

Článek 33

Za stanovení odstupného, starobního, invalidního a pozůstalostního důchodu odpovídá správní orgán uvedený v článku 41h pracovního řádu, na který ředitel nadace přenesl své pravomoci. Současně s rozhodnutím o přiznání důchodu obdrží zaměstnanci nebo jejich právní nástupci a nadace podrobný výkaz o stanovení nároků.

Starobní a invalidní důchod nemohou být vypláceny současně s platem vypláceným nadací nebo některým z orgánů Evropských společenství.

Přiznání důchodu, invalidního nebo pozůstalostního důchodu nezakládá žádný nárok na příspěvek za práci v zahraničí.

Článek 34

Částka důchodu může být kdykoli vyměřena znovu v případě chybného nebo neúplného výpočtu.

Důchody mohou být pozmeněny nebo odňaty, jestliže byly přiznány v rozporu s ustanoveními pracovního řádu nebo této přílohy.

Článek 35

Právní nástupci zemřelého zaměstnance, kteří nezažádají o své důchody do jednoho roku po smrti zaměstnance, ztrácejí nárok na tyto důchody, s výjimkou řádně doložených případů vyšší moci.

Článek 36

Zaměstnanec a jeho právní nástupci, kterým přísluší dávky v rámci důchodového systému, poskytnou písemné důkazy, které mohou být vyžadovány, a uvědomí správní orgán uvedený v článku 41h pracovního řádu o všech skutečnostech, které by mohly mít vliv na jejich nárok.

Článek 37

Za podmínek stanovených Komisí Evropských společenství mohou zaměstnanci žádat, aby nadace zaplatila platby nezbytné pro založení nebo zachování nároků na důchod v jejich zemi původu.

Tyto platby nesmí překročit 13,5 % základního platu a jsou hrazeny z rozpočtu nadace.

KAPITOLA VII

VÝPLATA DÁVEK

Článek 38

Dávky v rámci důchodového systému jsou vypláceny měsíčně zpětně.

Dávky vyplácí Komise Evropských společenství ze souhrnného rozpočtu Evropských společenství.

Dávky mohou být vypláceny podle volby oprávněné osoby v měně země jejího původu nebo země jejího bydliště nebo země sídla nadace; zvolená volba platí nejméně dva roky.

Nepatří-li země původu ani země bydliště k zemím Evropských společenství, jsou dávky vypláceny v měně země, v níž má nadace sídlo.

Článek 39

Částky, které zaměstnanec dluží nadaci ke dni, ke kterému mu vzniká nárok na dávku stanovenou důchodovým systémem, jsou sraženy z částky jeho dávky nebo z dávek náležejících jejich právním nástupcům. Srážky mohou být rozděleny na více měsíců.

Článek 40

Pokud je invalidita nebo úmrtí zaměstnance zaviněna třetí osobou, přecházejí na Evropská společenství práva zaměstnance nebo jeho právního nástupce v právním sporu proti třetí osobě v mezích povinností vyplývajících pro Evropská společenství z důchodového systému.“